

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barba Nicolae și de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Călărași din 11 noiembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui

*Barba Nicolae XXX, născut la
XXX, originar din r-nul XXX, s.
XXX, domiciliat în r-nul XXX, s.
XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 03.06.2016 – 11.11.2016 (prima instanță);**
- 2. 19.12.2016 – 17.01.2017 (instanța de apel);**
- 3. 12.04.2017 – 28.06.2017 (instanța de recurs).**

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 11 noiembrie 2016, Barba Nicolae XXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod Penal și condamnat la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Barba Nicolae, a fost învinuit de către organul de urmărire penală că, la data de 25 februarie 2016, în jurul orelor 13:00, aflându-se la domiciliul lui Popescu Ion XXX, domiciliat în s. XXX, r-ul XXX, în rezultatul unui conflict anterior, i-a aplicat intenționat lui Popescu Ion XXX o lovitură în regiunea gâtului, cu un cuțit de bucătărie, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 30 din 17 martie 2016 vătămări corporale grave pentru viață sub formă de plagă înțepată tăiată a gâtului și lezarea laringelui, care este în legătură cauzală cu decesul.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Vladislav Jian, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Barba Nicolae să fie achitat în baza art. 145 alin. (1) Cod Penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- acuzarea de stat nu a prezentat careva probe concludente și pertinente prin care s-ar demonstra vinovăția în comiterea acestei infracțiuni de către inculpat, iar instanța

eronat a constatat vinovăția inculpatului, fără a se expune asupra fiecărei probe administrate în instanța de judecată;

- nici una din probele acușării nu indica direct asupra faptului că infracțiunea a fost comisă de către inculpat, proba de bază a acușării fiind declarațiile martorului Zaharia Ion, care l-ar fi văzut pe acesta în gospodăria victimei, dar cine i-a aplicat lovitura de cuțit care i-a provocat moartea nu a văzut. Cu toate acestea, instanța de judecată a pronunțat sentință de condamnare lui Barba Nicolae, în condițiile în care probele administrate în cadrul ședinței judiciare nu au demonstrat că anume inculpatul a omorât victima;

- prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă raportului de expertiză dactiloscopică nr. 34/12/1-R-6126 din 07 noiembrie 2016, care demonstrează că pe cuțitul de bucătărie reținut de instanță ca fiind arma crimei, lipsesc urmele papilare a inculpatului. Contrar celor expuse instanța s-a bazat pe declarațiile recunoscătoare ale acestuia făcute în calitate de bănuit și învinuit, pronunțând sentință de condamnare, ceea ce contravine art.103 alin. (2) Cod de procedură penală potrivit căruia recunoașterea vinovăției de către persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză, ceea ce în cazul dat lipsește.

Mai mult ca atât, organul de urmărire penală nu a efectuat acțiunea procesuală de verificare a declarațiilor făcute de Barba Nicolae la locul infracțiunii, motiv din care, apărarea a considerat că declarațiile făcute în calitate de bănuit și învinuit nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, pronunțată integral la 14 februarie 2017, a fost admis apelul declarat, din alte considerente, și din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a casat sentința în partea penală și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Barba Nicolae XXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și i-a numit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a reținut doar în ce se învinuiește Barba Nicolae, fără a constata fapta pe care a săvârșit-o ultimul. Analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a constatat următoarele: Barba Nicolae XXX, la data de 25 februarie 2016, în jurul orelor 13:00, aflându-se la domiciliul lui Popescu Ion XXX, domiciliat în s. XXX, r-ul XXX, în rezultatul unui conflict anterior, i-a aplicat intenționat lui Popescu Ion XXX o lovitură în regiunea gâtului, cu un cuțit de bucătărie, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 30 din 17.03.2016, vătămări corporale grave pentru viață sub formă de plagă înțepată tăiată a gâtului cu lezarea laringelui, care este în legătură cauzală cu decesul.

Instanța de apel a încadrat acțiunile intenționate a lui Barba Nicolae ca omor – infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Astfel necătând la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, vinovăția lui în comiterea omorului încriminat, a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe cum ar fi:

- declarațiile martorului Zaharia Ion Grigore (f.d. 192-193, vol. I).

Astfel, fiind analizate conform art. 101 Cod procedură penală, instanța de apel constata-se cu certitudine că martorul dat, la data de 25 februarie 2016 l-a văzut pe Barba Nicolae lângă Ion Popescu când mai era viu, dar deja era rănit în regiunea gâtului, iar jos lângă victimă la distanța de 30-40 cm se afla un cuțit de fier cu mânerul din plastic, or conform raportului de expertiză medico-legal efectuat nr. 30 din 17 martie 2016, s-a constatat că moartea a survenit de hemoragie acută din plaga înțepat-tăiată a gâtului cu lezarea laringelui. Plaga dată a fost produsă cu un obiect ascuțit înțepător cu puțin timp până la deces și se califică ca vătămări grave periculoase pentru viață, care se aflau în legătură directă cu decesul. Instanța de apel a conchis că, între leziunile constatate și deces sa aratat în raport că există legătură de cauzalitate.

- declarațiile succesoriului victimei Lipcan Tatiana Ion (f.d. 166, vol. I);

- declarațiile martorului Gorgan Elena Afanasie (f.d. 167, vol. I);

- declarațiile martorului Zaharia Grigore Maxim (f.d. 171-172, vol. I);

- declarațiile martorului Marian Ion Constantin (f.d. 173-174, vol. I).

De asemenea, instanța de apel a constatat că vina inculpatului Barba Nicolae în comiterea infracțiunii imputată s-a mai dovedit pe deplin prin probe scrise și documente, care coroborează cu sistema de probe analizată mai sus, cum ar fi:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 6-8, vol. I);

- ordonanța din 25 februarie 2016 de recunoaștere și de anexare a unui cuțit de bucătărie, în calitate de corp delict (f.d.15, vol. I);

- ordonanța de ridicare din 25 februarie 2016, potrivit căreia de la Barba Nicolae a fost ridicat o pereche de pantaloni din material, de culoare cafenie cu nuanțe albe și o scurtă din piele de culoare neagră cu guler (f.d. 29, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 25 februarie 2016, prin care a fost ridicat de la inculpat o pereche de pantaloni din tricotaj de culoare cafenie cu nuanțe albe și o scurtă din piele de culoare neagră (f.d. 30, vol. I);

- ordonanța din 25 februarie 2016 de recunoaștere și anexare a unei perechi de pantaloni din tricotaj de culoare albă cu cafeniu, murdari și vechi și a unei scurte din piele de culoare neagră, interiorul scurtei și gulerul erau din blană, în calitate de corpuri delictate la cauza penală (f.d. 31, vol. I);

- ordonanța privind dispunerea colectării mostrelor pentru cercetare comparativă din 25 februarie 2016, prin care s-a dispus ridicarea mostrelor de la Barba Nicolae și anume: sânge 5 ml într-o seringă, spută pe un fragment de tifon, unghii de la mâna stângă și dreapta (f.d. 33, vol. I);

- proces-verbal de colectare a mostrelor de comparație din 25 februarie 2016, potrivit căreia de la inculpat s-a colectat mostre de sânge într-o seringă, spută pe un fragment de tifon, unghii de la mâna stângă și dreapta (f.d. 35, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 25 februarie 2016, potrivit căruia de la SML Călărași, medic legist Vodă Nicolae a fost ridicat un pulover multicolor din lână, ridicat de pe cadavrul lui Popescu Ion, pe suprafața căruia se observa pete brune roșietice cu dimensiuni 40x15 cm de sânge, o pereche de pantaloni din materie, culoarea sură ridicați de la cadavru, vechi, murdari pe care se observa pete de culoare brună-roșietice de dimensiuni 50x25 cm, o pereche de bocani din piele neagră cu șireturi și blană în interior, ridicați de la cadavru (f.d. 36, vol. I);

- ordonanța din 25 februarie 2016 de recunoaștere și anexare a unui pulover multicolor din lână, ridicat de pe cadavrul Popescu Ion, pe suprafața căruia se observă pete brune roșietice cu dimensiuni 40x15 cm de sânge, o pereche de pantaloni din materie, de culoare sură ridicați de la cadavrul lui Popescu Ion, vechi, murdari pe care se observa pete brune roșietice cu dimensiuni 50x25 cm, o pereche de bocani din piele neagră, cu șireturi și blană în interior, ridicați de la cadavru (f.d. 37, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 30 din 14 martie 2016, conform căreia moartea lui Popescu Ion a survenit de hemoragie acută din plaga înțepat-tăiată a gâtului cu lezarea laringelui. Plaga dată a fost produsă cu un obiect ascuțit înțepător, cu puțin timp până la deces și se califică ca vătămări grave periculoase pentru viață, care se aflau în legătură directă cu decesul (f.d. 46-50, vol. I);

- rapoartele de expertiză medico-legală nr. 129 din 22.03.2016, nr. 130 din 28.03.2016, nr. 131 din 22.03.2016, nr. 132 din 22.03.2016 (f.d. 59-69, vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 21s-2016 din 03 mai 2016, prin care Barba Nicolae, a fost recunoscut **RESPONSABIL** de fapta comisă, de careva maladii psihice cronice sau tulburări psihotice tranzitorii nu suferea, tratament prin constrângere în spital de psihiatrie nu necesita, era apt de a depune mărturii, putea fi supus anchetei penale și purta răspundere penală (f.d. 84-85, vol. I);

- raportul de expertiză dactiloscopică nr. 34/12/1-R-6126 din 07 noiembrie 2016 (f.d. 6-9, vol. I).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Barba Nicolae a comis infracțiunea imputată lui, iar acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal-omorul unei persoane.

În ceea ce privește argumentul apelantului invocat, potrivit căruia instanța de fond nu a dat apreciere obiectivă raportului de expertiză dactiloscopică nr. 34/12/1-R-6126 din 07 noiembrie 2016, care demonstrează că pe cuțitul de bucătărie reținut de instanță ca arma crimei lipseau urmele papilare a lui Barba Nicolae, această probă în opinia sa ar constitui un temei de achitare a inculpatului. Analiza și verificarea probelor prezentate de către organul de urmărire penală, cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și celei de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care coroborează între ele, duceau la o concluzie unică și exclud o altă versiune posibilă care ar putea fi tratată în favoarea

inculpatului, iar faptul că pe cuțitul ridicat în cadrul cercetării la fața locului lipseau urmele papilare a inculpatului, nu a constituit temei de achitare.

Mai mult ca atât, inculpatul, inițial fiind audiat în cadrul urmăririi penale, la data de 25 februarie 2016 în calitate de bănuit (f.d. 28, vol. I) și la data de 26 februarie 2016 în calitate de învinuit (f.d. 40, vol. I) și-a recunoscut vina pe deplin în comiterea infracțiunii.

Cu referire la dezacordul apelantului cu declarațiile făcute de Barba Nicolae în calitate de bănuit și învinuit pe motiv că organul de urmărire penală nu a efectuat acțiunea procesuală de verificare a declarațiilor inculpatului la locul infracțiunii, instanța de apel a reiterat următoarele:

- potrivit procesului-verbal din 02 iunie 2016 de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală (f.d. 119, vol. II), după studierea lor, Barba Nicolae și apărătorul său E. Tetelea nu au avut careva obiecții.

În partea nominalizată apelul declarat a fost neîntemeiat, deoarece avocatul și inculpatul nu au abordat nulitatea cărorva acte procedurale ale organului de urmărire penală, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, ei pierduse dreptul de a invoca presupusele carențe ale organului de urmărire penală ulterior, adică în instanțele de judecată, prezumându-se că inculpatul și apărătorul său au acceptat modul în care s-a desfășurat respectivul proces penal, iar instanța de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu a avut temei și suport legal pentru a le declara nule.

Totodată, instanța de apel a reiterat faptul că instanța de fond, condamându-l pe Barba Nicolae pe art. 145 alin. (1) Cod penal, n-a constatat fapta comisă de către inculpat, indicând doar în ce dânsul se învinuiește (f.d. 26, vol. II), or potrivit prevederilor art. 394 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-76 Cod penal și anume, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dânsul anterior n-a fost condamnat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu s-a aflat, de faptul că circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante nu s-au reținut. Instanța de apel a mai reținut și faptul că Barba Nicolae nu a recunoscut și nu a conștientizat vina la nivelul de înțelegere a situației în care s-a pomenit, prin urmare nu s-a căit și a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii, cu privarea lui reală de libertate.

5. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Ion Popescu, în numele inculpatului Barba Nicolae XXX la 09 martie 2017, invocând drept temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct.pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului dat, invocă:

- hotărârile sus menționate sunt emise în baza unor probe contradictorii, bazate doar pe presupuneri și în lipsa unor dovezi incontestabile ce ar confirma vinovăția lui Barba Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal;

- acuzarea nu a prezentat nici o probă ce ar indica direct asupra faptului că infracțiunea a fost comisă de către inculpat, proba de bază a acuzării fiind declarațiile martorului Zaharia Ion, care l-a văzut pe inculpat în gospodăria victimei, dar aplicarea loviturii de cuțit care i-a provocat moartea, nu a văzut-o. Cu toate acestea, instanța de judecată a pronunțat sentința de condamnare lui Barba Nicolae, în condițiile în care probele administrate în cadrul ședinței judiciare nu au demonstrat săvârșirea infracțiunii;

- instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă raportului de expertiză dactiloscopică nr. 34/12/1-R-6126 din 07 noiembrie 2016, care demonstrează că pe cuțitul de bucătărie ca fiind arma crimei lipsesc urmele papilare a inculpatului. Contrar celor expuse instanța bazându-se pe declarațiile recunoscătoare ale acestuia făcute în calitate de bănuit și învinuit a pronunțat sentința de condamnare, ceea ce contravine art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală potrivit căruia recunoașterea vinovăției de către persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză, ceea ce în cazul dat lipsește. Mai mult ca atât organul de urmărire penală nu a efectuat nici macăr acțiunea procesuală de verificare a declarațiilor lui Barba Nicolae la locul infracțiunii;

- atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, inculpatul a negat vinovăția sa și a explicat că nu a comis infracțiunea dată, el fiind doar în curtea victimei. A fost influențat psihic să recunoască vina. Consideră că este ilegal de a pune în sarcina învinuitului obligațiunea de a-și dovedi nevinovăția și lucrul acesta este imposibil în baza principiului prezumției nevinovăției;

- instanța de apel, examinând apelul s-a limitat doar la transcrierea probelor indicate în rechizitoriu și sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evolua în concret motivele invocate de apelant și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză, în special fără a înlătura apărările inculpatului.

La elucidarea stării de fapt s-au admis derogări de la prevederile legale în vigoare, care nu au fost înlăturate pe deplin de către instanțele de judecată, deoarece se referă la repararea erorilor de fapt și de drept și la procedura de motivare a soluției instanței de apel, care se consideră temei de recurs.

5.2. Inculpatul Barba Nicolae XXX, care solicită:

- să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, deoarece își recunoaște vina pe deplin.

În motivarea cererii depuse, recurentul se consideră vinovat că nu a recunoscut de la bun început infracțiunea pe care a comis-o. A menționat faptul că nu l-a omorât cu intenție pe cetățeanul Popescu Ion XXX, doar a vrut să amelioreze o situație de conflict,

care apăruse între ei anterior. Colaboratorilor de poliție nu le-a explicat cum a comis crima, deoarece se speriasse.

Consideră pedeapsa ce i-a fost aplicată prin hotărârile instanțelor de judecată, una dură, de aceea solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, deoarece tatăl său este invalid de gradul I aflându-se în scaun cu roțile și are nevoie de ajutorul lui.

6. Pe cauză au depus referințe:

6.1. Succesorul victimei, Lipcan Tatiana, la 16 mai 2017, prin care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare ca neîntemeiate, cu menținerea hotărârilor judecătorești.

În motivarea acesteia a declarat că hotărârile judecătorești au fost adoptate și pronunțate în cauza penală în privința lui Barba Nicolae XXX absolut legale și întemeiate, bazate pe cumulul de probe administrate atât în cadrul urmăririi penale cât și pe parcursul ședințelor judiciare, ținându-se cont și de declarațiile martorilor și altor probe, deciziile date au fost unice, corecte și justificate. Toate probele administrate au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv.

6.2. Procurorul, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, din considerentele că, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, din aceste considerente recursurile sunt vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de avocat în numele inculpatului, Ion Popescu, Colegiul penal constată că instanța de apel a analizat și a apreciat probele, în strictă conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, au dus la constatarea cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea imputată lui. Instanța de apel corect a încadrat acțiunile intenționate a lui Barba Nicolae, ca omor – infracțiune prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentul recurentului invocat, potrivit căruia instanțele de judecată nu au dat apreciere obiectivă raportului de expertiză dactiloscopică nr. 34/12/1-R-6126 din 07 noiembrie 2016, care demonstrează că pe cuțitul de bucătărie reținut de instanță ca arma crimei, lipseau urmele papilare a lui Barba Nicolae, această probă în opinia sa ar constitui un temei de achitare a inculpatului, Colegiul penal consideră că instanțele de

judecată au analizat și verificat toate probele prezentate de organul de urmărire penală, fiind cercetate în cadrul ședințelor de judecată prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, care coroborând între ele, au dus la o concluzie unică și exclud o altă versiune posibilă, care ar putea fi tratată în favoarea inculpatului.

Cu referire la dezacordul recurentului cu declarațiile făcute de Barba Nicolae în calitate de bănuit și învinuit, Colegiul penal a reiterat următoarele: inculpatul fiind audiat inițial în cadrul urmăririi penale, la data de 25 februarie 2016 în calitate de bănuit (f.d. 28, vol. I) și la data de 26 februarie 2016 în calitate de învinuit (f.d. 40, vol. I) vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o pe deplin. Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal din 02 iunie 2016 de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală (f.d. 119, vol. II), după ce le-au studiat careva obiecții nu au avut.

În partea nominalizată recursul declarat a fost neîntemeiat, deoarece avocatul și inculpatul nu au abordat nulitatea cărorva acte procedurale ale organului de urmărire penală, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, ei pierdu-se dreptul de a invoca presupusele carențe ale organului de urmărire penală ulterior, adică în instanțele de judecată, s-a prezumat că inculpatul și apărătorul său au acceptat modul în care s-a desfășurat respectivul proces penal, iar instanța de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu a avut temei și suport legal pentru a le declara nule.

Cu referire la solicitarea inculpatului de a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, deoarece își recunoaște vina pe deplin, Colegiul penal menționează că: judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală se efectuează până la începerea cercetării judecătorești, iar inculpatul a avut posibilitatea de a declara prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă inculpatul nu s-a folosit de dreptul său procesual.

Procedura simplificată a judecării cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă de fapt o procedură abreviată ce are la bază o pledoarie de vinovăție și poate fi aplicată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: cererea inculpatului să intervină **până** la începerea cercetării judecătorești în prima instanță; cererea inculpatului trebuie să conțină mențiune privind recunoașterea **totală și necondiționată** a faptei incriminate în legătură cu care a fost diferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe.

Din formularea alin. (1) art. 364/1 Cod de procedură penală rezultă că declarația făcută într-un înscris autentic poate fi realizată doar în fața primei instanțe și **până la începerea cercetării judecătorești**. Legea instituie astfel un **termen de decădere**, a cărui nerespectarea e sancționată cu respingerea, ca tardivă, a cererii de judecare a cauzei în procedură simplificată.

Reieșind din materialele cauzei penale inculpatul Barba Nicolae în instanțele de judecată, vina nu a recunoscut-o, pledând pentru a fi achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către acesta, din aceste considerente cererea inculpatului de ai fi aplicate prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală este tardivă.

Colegiul penal conchide că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-76 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dânsul anterior n-a fost condamnat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu s-a aflat, de faptul că circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante nu s-au reținut. Colegiul penal a mai reținut și faptul că Barba Nicolae în ședințele de judecată nu a recunoscut și nu a conștientizat vina la nivelul de înțelegere a situației în care s-a pomenit, prin urmare nu s-a căit, din cele relatate consideră că îndreptarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii, cu privarea lui reală de libertate.

Din considerentele enunțate, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri, care examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barba Nicolae și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui **Barba Nicolae XXX**, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru